

Universitätsbibliothek Paderborn

Reverendissimi Ac Illustrissimi D.D. Antonii Godeau Episcopi Venciensis Viri Celeberrimi Theologia Moralis

Ex Purissimis Sacræ Scripturæ, Patrum Ac Conciliorum Fontibus Derivata,
Notis Theologicis Illustrata, Duasque In Partes Divisa

Complectens Tractatus I. De quarto, quinto, & sexto decalogi Præcepto II.
De septimo decalogi Præcepto. III. De octavo decalogi Præcepto. IV. De
Ecclesiæ Præceptis. V. De Sacramentis in genere & quibusdam in specie.
VI. De Pœnitentia. VII. De Matrimonio

Godeau, Antoine

Augustae Vindelicorum, 1774

Caput VI. Abortum procurare omnino illicitum est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53587](#)

C A P U T VI.

Abortum procurare omnino illicitum est.

Procurare abortum illi dicuntur, qui studiose quidquam agunt, sumunt, aut alteri sumendum præbent, ex quo fœtus sive animati sive inanimati ejactio sequitur.

Docuere nonnulli, licite posse puellam, qua propria culpa gravida est effecta, procurare abortum, ut familiæ suæ infamiam ex partu secuturam devitet, dummodo fœtus non sit animatus. Horrorem hæc opinio omnibus iis incutit, qui humanitatis sensum habent; & illusoria omnino est exceptio, quam subjiciunt, non enim certo scitur, quo tempore fœtus sit animatus. Communis opinio censet post quadraginta dies fœtum animari; sed doctissimi novi Medici re-
nent, id post tres dies evenire, & in tam arcta re pro sua sententia probabiles rationes affe-
runt. In hac vero incertitudine puella abortum procurans homicidii commitendi periculo se exponit, impedit enim ne suo fœtui anima in-
fundatur vel illum jam viventem ante ortum occidit, quæ immanis est crudelitas. Potestne
hoc nomine excusari, quod secuturam ex partu infamiam vitat? Hæc infamia commissi peccati
justa est pœna, quæ pœnitentiae spiritu est feren-
da, non novo peccato vitanda. Il liberitanum
Concilium pœnitentia plecit hoc crimen (a).

Con-

(a) Si conceptum semen ejicere, aut fœtum non-
dum animatum expellere liceret periculum esset,

pe

Abortum procurare omn. illicitum est. 63

Conceptum proin semen studiose ejicere, ut fœtum, antequam animetur, expellere semper illicitum ac grave peccatum est, quod ad homicidii specimen est reducendum. Si enim pollutio voluntaria mortale est crimen, quia semen a natura ad generationem, & speciei conservationem ordinatum frustanee perdit; quo magis abortus procuratio erit damnanda, quæ fœtum jamque inchoatum, & fors omnino animatum hominem pessumdat? Qui itaque procurare abortum volentes potionem summunt, nimios motus, aut inordinatos saltus attentant, enorme peccatum committunt, & si hoc post quadraginta a conceptione dies fiat, atque ipse ejectionis, quem intendebant, effectus sequatur, veri homicidii reatum contrahunt, ac præter irregularitatem insuper incurruunt **excommuni-
catio-**

ne homines delectatione contenti, partum prolis negligerent, & saepè impedirent, ut curis, & alendæ prolis laboribus liberarentur: quod in non leve humanæ speciei detrimentum cederet, econtra fornicationi & stupris, a quibus saepè prolis timor absterret, nimium quantum multiplicandis occasio præberetur. Hæc, aliaque absurdæ Innocentius XI. prævidit, dum anno 1679. istas propositiones damnavit: *Licet procurare abortum ante animationem fœtus, ne puella deprehensi grida occidatur, aut infametur.* Num. 34. *Videtur probabile omnem fœtum quandiu in utero est, carere anima rationali,* & tunc primum incipere eamdem habere, cum paritur, ac consequenter dicendum erit, *in nullo abortu homicidium committi.* Num. 35.

cationem, quam plerique Episcopi sibi reservant (*a*).

Peccant quoque, & in abortus crimen participant Medici, Chirurgi, pharmacopolæ, qui puellis improvide talia medicamenta præbent, quibus fœtus expulsio, aut destrucción causatur. Ejusdem peccati se reos faciunt mariti, qui nimis laboribus gravidas uxores onerant, ad gravem iracundiam provocant, aut omnino verberribus affligunt. Item illi qui uxoribus gravidis concitatas choreas vel offerunt, vel indulgent, quique nimium incontinentes conjugé partui proxima utuntur cum damno, aut non levi fœtus periculo.

Atta-

(*a*) Cum igitur pœnitens de abortu se accusat, Confessarius ex eo quærat 1. Utrum abortum sua ex actione secuturum præviderit, ac intendit? 2. Sitne effectus abortivus secutus, & quidem vi præcedentis actionis secutus? 3 Quo-to conceptionis die hoc attentatum configerit? Si ergo pœnitens abortionis effectum sive directe sive indirecte intendit, actu obtinuit, & quadagesimo post conceptionem die eumdem obtinuit, tam pœnas canonicas, quam reservationem incurrit. Si prima conditio desit, nullum adest peccatum; si secunda, vel tertia deficiat, grave quidem scelus est commissum; sed nec censuræ, nec reservationi obnoxium. Porro nœdum ecclesiasticum, sed civile quoque Jus in eos, qui abortum procurant, graviter animadvertisit. Fœtus inanimati expulsionem procurantes exilio, fœtus animati abortum causantes ad judicem delati, & convicti morte puniuntur.

Attamen medicinam, quæ ex natura sua ad matris sanitatem non vero ad fœtus expulsionem servit, sumere licet, si aliter matri subveniri non possit, ac fœtus ne cum animatus credatur; tali enim casu si abortus contingeret, omnino per accidens, ac præter intentionem sequeretur; nec fœta mater, jure suo utens, quidquam consulisset. Quodsi jam animatus fœtus sit, major cautela erit adhibenda. Si certo mater cum prole moritura prævideatur, nisi ei medicina subveniatur, licita erit medicinæ sumptio, ut pote favorabilis matri, nec hisce in circumstantiis nociva proli, jam alias perituræ; si vero matrem absque medicinali potionē morituram, prolem vero supervicturam verisimilius apparet, deneganda est medicina. Hancque vitæ aducæ jacturam christiana mater æquanimiter feret, ut proli Baptismi fluentis abluendæ vi-
tum æternam comparet.

C A P U T VII.

Reges, aut Prælatos occidere numquam
licet.

Quemcumque auctoritate privata occidas,
quintum, ut diximus, violatur præceptum;
attamen alia sunt aliis homicidia graviora.

Regem occidere est in unctum Domini ma-
tus injicere, & sacrilegii speciem patrare; quo-
niam Rex persona sacra est. David hominum
mansuetissimus occidi jussit Amalekitam, qui
Saulem interfecrat, ejusque diadema & armil-
Godean Theol. Mor. Pars II. E lam